

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 lutego 2017 r.

Poz. 731

UCHWAŁA NR 0102-553/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 12 grudnia 2016 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XXVIII/176/2016 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 07 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.)

uchwała, co następuje

stwierdza się nieważność § 2 ust. 2 lit. a uchwały Nr XXVIII/176/2016 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Rada Miasta Bartoszyce w dniu 24 listopada 2016 r. podjęła uchwałę Nr XXVIII/176/2016 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości. W dniu 01 grudnia 2016 r. uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 05 grudnia 2016 r. zawiadomiono Miasto Bartoszyce, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (zwane dalej: Kolegium Izby) w dniu 12 grudnia 2016 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu Kolegium Izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel jednostki, której sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Miasta Bartoszyce nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę na posiedzeniu w dniu 12 grudnia, 2016 r. stwierdziło, co następuje: Rada Miasta Bartoszyce w § 1 badanej uchwały ustaliła stawki podatku od nieruchomości. W § 2 ust. 1 tej uchwały Rada Miasta Bartoszyce zapisała, iż „Różnica między stawką podatku od nieruchomości, o której mowa w § 1 pkt 2 lit. b, a stawką określoną w § 1 pkt 2 lit. b tiret 1 i tiret 2, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r.)”. W § 2 ust. 2 lit. a) badanej uchwały Rada Miasta Bartoszyce postanowiła, że „Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedłożenia w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku: - wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 lat poprzedzających albo oświadczenia o otrzymanej wielkości pomocy de minimis w tym okresie lub

oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie”. Zasady udzielania pomocy publicznej, w tym pomocy dla przedsiębiorców uregulowane zostały między innymi w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1808), rozporządzeniach Komisji Europejskiej, w tym w rozporządzeniu Komisji Europejskiej nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r.) oraz w rozporządzeniu Komisji Europejskiej nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z dnia 26 czerwca 2014 r.). Zgodnie z przepisem art. 37 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej „Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy: 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de, minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie; 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de, minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie, których ma być przeznaczona pomoc de minimis.” Na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy, Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311 ze zm.) . Powyższe rozporządzenie określa zakres informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis, niezbędnych do udzielenia tej pomocy oraz wzór formularza informacji. W tym stanie rzeczy Kolegium Izby uznało, iż należy stwierdzić nieważność § 2 ust. 2 lit. a uchwały Nr XXVIII/176/2016 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, z uwagi na brak podstaw prawnych do regulowania, w drodze uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, wyżej wymienionych zagadnień, tj. przedkładania organowi podatkowemu dodatkowych zaświadczeń, ponieważ zostały one już uregulowane przez ustawodawcę w w/w przepisach. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że powszechnie obowiązujący porządek prawny zostaje naruszony w stopniu istotnym poprzez regulowanie przez gminę raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle powszechnie obowiązującego prawa. Tak rozumiane naruszenie delegacji ustawowej jest istotne zważywszy na fakt, że te same pojęcia zdefiniowane w akcie prawa miejscowego mogą być inaczej interpretowane niż w „otoczeniu prawnym”, jakim są przepisy ustawy. Założenie racjonalności prawodawcy skutkuje uznaniem, że poprzez sam fakt zdefiniowania w akcie prawnym określonych pojęć, prawodawca daje wyraz temu, że zamierza przypisać definiowanym zwrotom nie tylko inne znaczenie niż w języku potocznym, ale też inne znaczenie niż powszechnie przyjmuje się w innych aktach prawnych. W konsekwencji przepisy aktów prawa miejscowego odwołujące się do "powtórnie" zdefiniowanych pojęć mogłyby być interpretowane inaczej niż gdyby to nastąpiło przy zastosowaniu rozumienia tych pojęć poddanych wykładni w ramach przepisów ustawy (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 listopada 2009 r., II OSK 1256/09). Reasumując Kolegium Izby stwierdza, iż Rada Miasta Bartoszyce zapisami § 2 ust. 2 lit. a przedmiotowej uchwały przekroczyła zakres kompetencji wynikający z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten upoważnia radę gminy wyłącznie do wprowadzenia w podatek od nieruchomości innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Brak, zatem podstaw do określenia w uchwale prawa miejscowego obowiązku składania dodatkowych dokumentów. W związku z powyższym Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej
w Olsztynie**

Iwona Bendorf-Bundorf